

råde, er det endnu værre, så drejer det sig om mennesker.

Så den her sparerunde på 1,5 mia. kr., som nu er blevet gennemført, har altså konsekvenser, og jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at det ikke står i lovforslaget, at det altså er bagsiden af det her.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at Folketinget får oplyst, hvad den her kommunalreform koster at gennemføre. Det er som om, at hver gang man ligesom kommer ind på det, så får man en eller anden sang om, at nåh, jamen det er jo betalt, for nu får vi nogle større kommuner, og der bliver rationaliseringsgevinster, som dækker det, som kommunalreformen måtte koste, uanset hvad den koster. Hvis regeringen har ret i det, så burde der vel ikke være noget farligt i at fremlægge tallene for Folketinget.

Jeg synes, det faktisk er væsentligt, også når man skal forholde sig til kommende aftaler med kommunerne, at få gjort op, hvad det er for nogle kommunale og amtskommunale udgifter, man har i den her overgangsperiode. Det kunne jo være, at det var dyrere, end man tror.

Jeg synes, der er mange spørgsmål, der ikke er blevet besvaret her i dag, selv om man har forsøgt at udfritte forskellige partier og komme med nogle tal, men det må vi jo så tage op under udvalgsbehandlingen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle få bemærkninger, i hvert fald til en start, og så vil det jo vise sig, om det holder stik. Jeg vil gerne starte med at takke for debatten og også takke de partier, der repræsenterer et flertal af Folketingets medlemmer, som markerer en støtte til det her forslag, som jo har det sigte, sådan som flere af ordførerne også har været inde på, at sikre, at vi nu kommer tørskoede i land fra et Danmark med 271 kommuner til et andet Danmark med 98 kommuner.

Kl. 17.30

Der er jo pænt redegjort for forløbet, som er, at vi oven på den kommunale budgetlægning kunne se, at der var en markant overskridelse i forhold til det aftalte, og det var det, der afstedkom en venlig, men også stærkt ment opfordring til kommunerne om at kigge på budgetterne igen med en frist den 15. februar. Jeg glæder mig over, at det på mange måder har været en meget vellykket proces, hvor kommunerne har ydet et væsentligt bidrag til at sikre, at man ef-

terlever det med regeringen aftalte på nær et restbeløb i størrelsesordenen 0,5 mia. kr., som der så kan gøres rede for, og som repræsenterer nogle engangsomkostninger ved kommunalreformen.

Derfor er det også forkert, når hr. Kristen Touborg, og jeg tror også, andre har været inde på det, hævder, at der nu skulle være tale om en tilståelsessag, og at regeringen ikke længere mener, at kommunalreformen er udgiftsneutral og noget sådant. Det, der er tale om her, er, at der ikke er, kan man sige, fuld samtidighed mellem nogle udgifter, der skal afholdes, og nogle effekter, der viser sig på den lange bane. Det skyldes jo i særlig udstrækning, og det må vi tage et ansvar for, at der er ikke samtidighed imellem det tidspunkt, hvor vi flytter skatteopgaven fra kommunerne til staten, og det tidspunkt, hvor de nye kommuner i øvrigt dannes. Og det ville være dårlig personalepolitik, hvis man for at holde en ramme i indeværende år skulle skille sig af med et overheadpersonale, som man rimeligvis ville have brug for i 2007 og årene fremover.

Det er baggrunden for, at regeringen har sagt, at vi anerkender, at aftalen er opfyldt, selv om der i forhold til den ramme, der blev aftalt sidste år, altså er en manko på 0,5 mia. kr. Det understreger så til gengæld bare betydningen af, at det, der så nu er en budgetmæssig forudsætning ude i den enkelte kommune, holdes, når det puljes sammen på de 98 kommuner. For det er jo i første række ikke afgørende, hvad den enkelte kommune gør. Det, der er det afgørende, er, at når det summer op, skulle vi meget gerne være i en situation, hvor budgetterne også overholdes, når regnskabet gøres op.

Derfor skal jeg også udtrykke det fromme ønske, som andre har udtrykt, nemlig at den lovgivning, vi er i færd med at behandle her, ikke bliver relevant at udnytte i virkelighedens verden, fordi den jo gerne skulle virke alene ved sin præventive signalvirkning, nemlig et stærkt signal til kommunerne om, at nu skal det, der ligger på bordet, holdes.

Det skal så i øvrigt ses i sammenhæng med, at vi jo også nu yderligere styrker sammenlægningsudvalgenes kompetence ved en ændringsbekendtgørelse, der betyder, at vi nedsætter bagatelgrænsen for, hvornår sammenlægningsudvalgene skal godkende tillægsbevillinger i sammenlægningskommunerne. Også det skulle jo gerne være et bidrag til, at vi kommer tørskoede i land.